

SĂRBĂTOAREA SFINȚILOR GHEORGHE ȘI IOAN HOZEVIȚII

Duminică, 8/21 ianuarie 2018, după sărbătoarea Teofaniei, Patriarhia a făcut pomenirea Sfinților Gheorghe și Ioan Hozeviți, la Sfânta Mănăstire care le poartă numele, pe pârâul Chorath în drum spre Ierihon.

La această sărbătoare, Biserica îl cinstește pe Sf. Ioan, care a plecat din Arhiepiscopia sa din Cezareea Palestinei în secolul al V-lea și a viețuit în această mănăstire, devenind îndrumător al sufletelor și înnoitor al Mănăstirii. Biserica, de asemenea, îl cinstește pe Sf. Gheorghe din Cipru, care a mângâiat sufletele călugărilor și a înnoit mănăstirea după pagubele atacului persan din anul 614 d.Hr.

Privegherea de toată noaptea din această mănăstire a fost oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Ioachim de Helenoupolis, arhiepiscopii, și preoți. Corul a fost format din pelerini evlavioși care au venit din Biserica Greciei: Leonidas Doukas, protopsaltul Catedralei Sfintei Arhiepiscopiei Iliou Aharnes și Petroupolis, Eustatie Kasteliotis, protopsaltul Bisericii Sf Pavel din Atena, Gregorios Zarkos, protopsaltul Sfintei Biserici a Sfintei Treimi din Pireu și Dionysios Thanasoulis, lampadarul de la Sfânta Biserică Panagia Faneromeni din Attiki. La slujbă au participat numeroși credincioși.

Egoumenul Mănăstirii, Arhimandritul Constantin, s-a adresat Preafericirii Sale când l-a întâmpinat.

Prea Fericirea a predicat Cuvântul lui Dumnezeu, după cum urmează:

„Lumina cea adevărată s-a arătat și tuturor luminare se dăruiește. Botează-Se Hristos cu noi, Cel Ce este mai presus

decât toată curăția. Pune sfințenie în apă și sufletelor această curățire se face. Pământesc lucru este cel ce se arată și mai presus de ceruri cel ce se cunoaște. Prin baie este mântuirea, prin apă Duhul, prin afundare suirea noastră la Dumnezeu se face. Minunate sunt lucrurile Tale, Doamne; Slavă Ție". Așa spune imnograful Bisericii.

Iubiți frați și surori întru Hristos,

Creștini evlavioși și pelerini ai sfintelor moaște ale sfinților de la Hozeva,

Părintele nostru printre sfinții Gheorghe Hozevitul, care ne-a invitat pe toți la prăznuirea sa festivă, s-a făcut pe sine vestitor al adevăratei lumi care s-a arătat. Mănăstirea sa e mărturie a minunilor lui Dumnezeu, așa cum spune psalmistul: „Dumnezeule, m-ai învățat din tinerețile mele și eu și astăzi vestesc minunile Tale.” (Ps. 70:18).

Într-adevăr, lucrări minunate ale lui Dumnezeu s-au arătat în această mănăstire până acum, prin sfintele moaște ale Părinților și călugărilor care au viețuit în nevoințe ascetice de-a lungul veacurilor în peșterile de pe ambele maluri ale pârâului Chorath; și mai ales prin moaștele întregi ale Părintelui nostru printre sfinți, Ioan cel Nou de la Hozeva, făcătorul de minuni, care a devenit mucenic al conștiinței.

Călugării care au viețuit în nevoințe ascetice aici au devenit fii ai luminii Bisericii noastre Sfinte, și anume ai trupului tainic al lui Iisus Hristos, după cum spune psalmistul: „Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui...” (Psalm 102:17-18)

Sfântul Gheorghe, a cărei sfântă pomenire o prăznuim astăzi, a viețuit cu aproximativ o sută de ani după Sfântul Ioan, Episcopul Cezareei Palestinei, care de asemenea viețuise la

această Mănăstire. Sf. Gheorghe, care a trăit experiența atacului barbar al persanilor, și-a asumat atât grija de a-i aduna pe călugării și pustnicii împrăștiați atunci în diferite locuri cât și sarcina de a reconstrui viața monahală și de obște în Lavra de la Hozeva. „Înălțimea virtuților și minunilor pe care le-a săvârșit cu sfintele sale rugăciuni a dus Mănăstirea deasupra tuturor celorlalte din Palestina, iar după moartea lui, Mănăstirea a primit numele de Sf. Gheorghe Hozevitul. Pentru că el este sfântul ei ocrotitor și pentru că mormântul său a devenit cel mai cinstit loc din mănăstire,” după scrierile Sfântului Ioan cel Nou Hozevitul.

Înălțimea virtuților Sfântului este arătată clar de către imnograful care spune: „Nici lungimea căii, nici nevoile locurilor, nu au putut, Cuvioase, să slăbească fierbințeala călătoriei tale către Dumnezeu; că și acolo sosind și veselindu-te de locuri, unde au călcat picioarele Dumnezeului nostru, nicicum nu te-ai lenevit a ajunge și către Sionul cel ceresc, prin sihăstrie și prin ostenele tale.”

Sf. Gheorghe și-a legat râvna arzătoare, și anume călătoria arzătoare către Domnul, de locurile pe unde a călcat picioarele Domnului Nostru Iisus Hristos, Logosul Întrupat, de peștera din Bethlehem, de sângele curat al Preasfintei Fecioare Maria, de locurile din împrejurimea Iordanului, unde Sfântul Ioan Botezătorul a propovăduit pocăința și a botezat oamenii cu apă (Luca 3:3). Și Domnul nostru Iisus Hristos a fost botezat de către Ioan în râul Iordan (Marcu 2: 9). „Iar botezându-se Iisus, când ieșea din apă, îndată cerurile s-au deschis și Duhul lui Dumnezeu s-a văzut pogorându-se ca un porumbel și venind peste El. Și iată glas din ceruri zicând: „Acesta este Fiul Meu cel iubit întru Care am binevoit” (Matei 3:16-17)” după cum mărturisește Evanghelistul.

Purtând în minte mărturiile Sfinților Apostoli și Evangheliști și ținând cont de cuvintele Sfântului Pavel: „Iar când bunătatea și iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Dumnezeu s-au arătat. El ne-a mântuit, nu din faptele cele întru

dreptate, săvârșite de noi, ci după a Lui îndurare, prin baia nașterii celei de a doua și prin înnoirea Duhului Sfânt, Pe Care L-a vărsat peste noi, din belșug, prin Iisus Hristos, Mântuitorul nostru”(Tit 3:4-6), Sf Gheorghe a venit în acest loc sfânt și biblic al Hozevei, pe care l-a transformat într-o cristelniță naturală și duhovnicească, unde a pregustat baia botezului, „baia facerii din nou” (palingenezei, a renașterii sau recreării), și anume a mântuirii. „Căci acesta este înțelesul palingenezei... a doua naștere”, spune Ecumenios.

Cu alte cuvinte, dragi frați și surori, „harul mântuitor al lui Dumnezeu s-a arătat tuturor oamenilor” (Tit 2:11). Harul care i-a acoperit pe acei Sfinți care au trăit în osteneli pustnicești înainte și după Sfântul Gheorghe de la Hozeva nu este altul decât Duhul Sfânt care S-a coborât pe preaiubitul Fiu al lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, în chip de porumbel, la râul Iordan.

Așa cum Părintele nostru printre Sfinți, Gheorghe Hozevitul, a devenit părtaș și vestitor al acestui har mântuitor, și noi suntem chemați să ne împărtășim din el, avându-l pe Sfânt drept pildă de urmat. Și împreună cu iconograful, să spunem: „Viețuit-ai pre pământ ca un fără de trup, mare Gheorghe și după aceea te-ai împreunat cu cetele celor fără de trupuri, cântând Ziditorului, cântări întreit sfinte și primind strălucire de la Dânsul.” Amin.

Egumenul și restauratorul Mănăstirii, Arhimandritul Constantin, a oferit o masă monahală după Sf. Liturghie.

Din partea Secretariatului-General

```
ngg_shortcode_0_placeholder"          order_by="sortorder"
order_direction="ASC"                  returns="included"
maximum_entity_count="500"]
```

<httpv://youtu.be/IZNl-Gh9iic>